

Què fa Prosperar el Guariment?

David Keyston

Maig del 1997

Fa anys, i sobretot darrerament, que corre aquesta declaració, “Tot el què ens cal és més bona tasca guaridora” per a què la Causa de la Ciència Cristiana torni a florir com a les primeries d'aquesta centúria. A més hom expressa sovint que no cal que d'altres ens diguin el que no va a l'hora a la nostra percepció de la Sra. Eddy. Membres de l'església, practicants, mestres de la Ciència Cristiana i càrrecs oficials de l'església expressen aquest punt de vista. Ens cal realment veure la Sra. Eddy d'una manera determinada tocant a la seva descoberta per a què la nostra Causa prosperi i amb la Causa el nostre ministeri de guariment?

Mirem que en diu la Sra. Eddy d'aquest punt particular. És el que ella diu, el que diuen la Bíblia i les seves obres, que és cabdal, i ens cal obeir i seguir.

La nostra Cap li va escriure al Sr. D.A. Easton:

“Tret que tinguem més bons guaridors, i es faci aquesta tasca més que cap altra, la nostra Causa no s'aguantarà dreta. La demostració és el tot de la Ciència Cristiana, no hi ha res més que en sigui la prova, res més la salvarà ni la farà romandre enmig nostre. Déu ho ha dit i Jesu Crist ho ha demostrat.”

Predicar i ensenyar no serveix de res sense la prova del què diem. M'he adonat que els predicadors i els mestres són els guaridors més mediocres. Què hi diu la Sra. Eddy?

Superficialment aquestes paraules de la Sra. Eddy sembla que refermin les afirmacions fetes suara. Però no esmenten un punt cabdal que la mateixa Sra. Eddy ha remarcat tocant a aquest tòpic vital de la prosperitat de la Causa de la Ciència Cristiana. **La visió que hom té de la Sra. Eddy en relació a la seva descoberta és el que afecta la prosperitat de la Ciència Cristiana i la nostra tasca guaridora.** Hem de capir del tot el context on la Sra. Eddy fa aquestes afirmacions. Va entendre com n'era de cabdal que els seus estudiants la vegessin de manera adient en relació a la Bíblia i a la seva descoberta, i capissin que aquesta percepció afecta el reeiximent de la tasca de guariment

Al seu estudiant fidel, el Jutge Septimus Hanna, la Sra. Eddy li va escriure:

“Servar la veritat del seu (Sra. Eddy) caràcter davant de la gent, ajudarà els estudiants, i farà més per la Causa que res més. El Cristianisme pur es va perdre en bescantar i matar els seus defensors. Que aquests temps no repeteixin el mateix error. La veritat tocant a la teva Cap guareix el malalt i salva el pecador. La mentida té justament l'efecte contrari, i el maligne que orquestra tot el mal en aquesta qüestió ho sap prou més que la majoria de Científics Cristians en general.” *Curs de Divinitat i Col·lectànea General*, pàgina 109.

El 26 d'Agost del 1902, va fer aquesta afirmació intemporal al Jutge Hanna:

“Qui descluqui més els ulls dels fills dels homes perquè hi vegin clar i entenguin de manera adient la IDEA que A LA TERRA reflecteix més bé i més clarament, de paraula i de fet, el Principi diví de l'home i de l'univers, farà molt per si mateix i per la humanitat en la direcció de tot allò que és bo i veritable.” (*Curs de Divinitat*, pàgines 109-110)

Trobem afirmacions similars transcrites de les classes de la Sra. Eddy. A les memòries de la Sra. Sue Harper Mims, *Una Imatge Íntima de la Darrera Classe de la Nostra Cap*, s'hi explica una història on la Sra. Eddy li va demanar a la Sra. Mims que fes una explicació d'aquest verset de St. Lluc a les Escriptures, “I van veure que la pedra s'havia fet rodolar de l'entrada del sepulcre.”

“La pedra,” va dir la Sra. Mims “és la creença humana que la vida és limitada, i van veure que la Vida havia fet rodolar fora aquesta creença i que l'home era immortal, que no havia estat mai nat ni mai es mor.” I va acabar dient, “Es van adonar d'allò que la nostra estimada Mare ens ha fet bons de veure amb *Ciència i Salut*. Amb el llibre hem vist allò que els deixebles van capir, i li ho devem a ella, a aquesta dona estimada que avui és la missatgera de Déu.”

Quan li va haver allargat el llibre i tornat al seu lloc, la Sra. Eddy digué, “Has fet una bonica exègesi del text, però hi haig de fer una objecció -diria que hi he trobat una falta- no calia que m'esmentessis.” (3)

M'agradaria que haguéssiu pogut veure la classe. Un s'aixecà amb els ulls entelats de llàgrimes i digué, “Mare, com us podem ignorar?” El Jutge Hanna es posà dret i digué una de les coses més punyents que mai he sentit, “Mare, deixeu-me dir-vos això. De vegades totes les maquinacions del mal que semblen concebibles per la ment humana se'ns abraonen a sobre i el món sembla negre. Tots els arguments que la ingenuïtat del mal pot suggerir xiuxiuegen mirant d'amagar la vostra missió, i la claror es torna a fer només quan us veiem tal com sou -la reveladora d'aquesta Veritat.” (4)

D'altres van parlar seguint aquest fil de pensament. Va ser una cosa bonica de no dir, i s'havia d'expressar. Se l'havia de reconèixer, i tanmateix mentre parlaven no heu vist mai una humilitat més gran, una senzillesa més gran a la vostra vida. I aleshores digué, **“Estimats fills, si no us n'haguéssiu adonat, us ho hauria d'haver ensenyat. No hauria pogut estar-me'n de dir-vos que quan els meus estudiants queden orbats i no em saben veure com la reveladora de la Veritat al nostre temps, se'n van directament avall.”** (5) Us ho hauria d'haver dit.”

Déu coneix la Identitat Espiritual

És clar que només podem demostrar allò que sabem. Només sabem allò que hem après amb l'exemple de la nostra Cap, l'exemple dels seus estudiants i les seves obres, i de la Bíblia. La Sra. Eddy declara ben clarament que entendre-la, capir la veritat del seu caràcter, de la seva vida, “farà més que res més” per la Causa. Farà més que res més per a fer viable el guariment. Si els seus estudiants no s'haguessin adonat d'aquesta veritat, els hi hauria hagut de dir! Són les paraules de la Sra. Eddy, no pas les meves.

Fóu natural per aquests primers estudiants capir l'estatus divinament inspirat de reveladora de la Veritat al nostre temps, de la Sra. Eddy; és essencial per nosaltres avui, més que mai, adonar-nos-en i reconèixer aquesta veritat, una veritat que ha estat amagada expressament. L'hem de tornar a aprendre.

Hem d'encarar les suggestions agressives que xiuxiuegen burxetes per a què el seu estatus divinament inspirat romanguí amagat, i exposar-les pel què són, odi al missatger de la Veritat escollit per Déu, alies el drac vermell, l'àvol mesmerisme. Hem d'aprendre a estimar més la nostra Cap.

Se'n segueix que si no capim ben clar la seva vida i el seu estatus de reveladora a la claror de la història i de la profecia Bíblica, aquest malentès contribuirà al declivi de la Causa.

La Causa és la tasca de guariment -el guariment de les nacions- no primàriament de malalties físiques, ans **del pecat**, que la nostra Cap declara com “... l'èmfàtic propòsit de la Ciència Cristiana ...” (Aneu a *la Ciència Cristiana Rudimentària*, pàgina 2)

No és el pecat contra l'Esperit Sant, el més gran de tots? Això diu la Bíblia. No és un pecat de gran magnitud enfosquir o entenebrir la percepció que la humanitat té del Consolador, l'Esperit Sant? De ben segur.

Una afirmació il·luminadora que la Sra. Eddy féu al seu deixeble, el Sr. Edward Ansel Kimball, el 1893, revela aquest cabdal fet primordial.

“Que el món capís la meva veritable claror, i la meva vida veritable, faria més per la Causa què res més. Vaig aprendre això en adonar-me que l'enemic mira d'amagar-li al món aquestes dues coses més que res més. També la vida i el caràcter de Jesús quan va venir a la terra van patir el mateix tracte. I em dol veure que estudiants lleials no estan més desvetllats i a l'aguait d'aquesta gran exigència a l'hora d'encarar les tàctiques de l'enemic.” DDC, pàgina 112

Si hom amaga la veritat pel què fa al caràcter de la Sra. Eddy, peca en contra del representant triat per Déu, que ens ha portat el Consolador, l'Esperit Sant. Hom peca així contra l'Esperit Sant. Hom peca contra Déu. És el pecat que mai no serà perdonat.

Llegiu què en diu la Bíblia (Mateu 12:32). No és una imatge gaire afalagadora. El nom del qui fa aquest pecat és esborrat del llibre de la Vida. Esporgat. Erradicat. Com si no hagués existit mai. Per què? Perquè aquestes accions traeixen una intenció àvola, dolenta, un pensament insensible, engorronit, egoista i covard.

“On no hi ha visió, el poble pereix” (Prov. 29:18) On no hi ha claror (enteniment) no hi pot haver cap registre al llibre de la Vida. Per què? Perquè Déu és llum, i en Ell no hi ha fosc. On hi ha el propòsit d'entenebrir la

claror, hi ha l'àvol desig de deixar la humanitat a les fosques per a què no pugui veure la llum. **El desig del mal, alies el gran drac vermell, és abocar un aiguat rera la dona i la resta de la seva llavor, mirant d'emmutir-les.**

Aquesta temptativa no reeixirà, però demana un estar a l'aguait constant dels qui reconeixen la reveladora de la Veritat triada per Déu pel nostre temps. Us adoneu de com n'és de cabdal el reconeixement de la nostra Cap històricament i profèticament?

Per què és cabdal de reconèixer la Sra. Eddy en relació a la seva descoberta? No deu ser perquè és essencial pels estudiants de la Ciència Cristiana **capir-ne l'autoritat Bíblica?** La nostra Cap va deixar ben clar que l'adoració personal era la cosa més allunyada i l'entrebanc més gran pel veritable creixement espiritual i per capir les Escripures. Tanmateix, fóu també ben franca tocant a la necessitat de **reconèixer el seu estatus divinament decretat de reveladora de la Veritat, profetitzat per Jesús.**

És cert que al seu temps es va adonar que calia amagar aquest fet de la ment mortal. Les seves declaracions pel què fa a quest tòpic ensenyen clarament que aquesta veritat s'havia de revelar al pensament espiritualment receptiu. (Aneu a *The Christian Science Standart* del 2 d'Abril del 1997 per a trobar-hi més informació)

Reconeixereu, acceptareu, promoureu i defensareu la seva autoritat divinament decretada a l'hora de tractar els vostres pacients? Us les haureu amb l'odi de la ment mortal envers seu, la mentida de la deïficació i adoració personal? Aquesta murrieria del magnetisme animal ha ensarronat fins i tot els elegits. Els qui volen destruir la Ciència Cristiana saben que aquesta és la via més efectiva d'aturar els guariments, buidar les nostres esglésies i destruir la Causa de la Veritat. Ajudareu a esmenar aquest sacrilegi?

El 26 de Novembre del 1897, la Sra. Eddy li digué a la Júlia Field-King:

“Sembla que la gent entén la Ciència Cristiana en la proporció exacte que em coneixen a mi i viceversa. De vegades m'astora veure la invariabilitat d'aquesta regla.” (6)

Si no capim -demostrarem- la Ciència Cristiana, entenem la Sra. Eddy? No. Si els Científics Cristians no demostrarem la Ciència Cristiana com es demostrava 80, 50, o fins i tot 30 anys enrera, capim de manera adient la Sra. Eddy i la seva obra? No en podem capir una sense l'altra. Això se li fa palès a qualsevol cercador que tingui per mà les obres de la vida de la Sra. Eddy escrites per autors contemporanis de la seva pròpia església, i les compari amb el què els seus estudiants lleials sabien, acceptaven i promovien a la seva església a primeries del segle passat.

El Missatger i el Missatge

Els estudiants fidels i dedicats de la Sra. Eddy l'estimaven i la reconeixien unànimament com la reveladora de la Veritat, al nostre temps.

El reconeixement del lligam indestriable del missatger i el missatge és l'autoritat a la tasca de guariment, i fóu part integral del seu reeiximent. Per què és tan diferent avui? Per què els Científics Cristians estan tan orbatos i no s'adonen de com ens cal aquest reconeixement? Per què l'església ha fet mans i mànigues per amagar aquestes paraules de la nostra Cap que revelen de manera clara **la seva autoritat divina?**

Només ens calen els testimonis i els articles del Christian Science Journal fins el 1910. Sabíeu que una tercera part dels testimonis del capítol "Els Fruits" a *Ciència i Salut* agraeixen la Sra. Eddy? Sense cap mena de dubte la nostra Cap va haver de tractar amb cura aquests reconeixements del llibre de text. Però avui aquest agraïment i reverència manquen de manera punyent als testimonis dels periòdics. De fet, no arriben ni al 5 % dels testimonis publicats als nostres periòdics, i molts només són de naturalesa perfuntòria.

Per què?

Més del 50% dels testimonis a les nostres publicacions d'abans del 1910 (al 1911 més del 67%) expressaven estimació, agraïment sincer a la nostra Cap i la veien tal com és, sovint esmentant-la com la nostra "Mare a Israel" o la "Dona al Desert," totes dues prominents referències profètiques de la Bíblia. Per què? Què sabien que avui nosaltres no sabem? La Sra. Eddy fins i tot va emprar aquests termes a les seves cartes amb alguns dels seus estudiants, en fer esment de si mateixa. Sabia què volien dir; sabia que era una lliçó que els

seus estudiants havien d'aprendre, lliçó, malgrat tot, que no podia fer pública al seu temps.

La Sra. Eddy ho ha explicat d'una manera molt simple. Si l'entendem de manera adient, la nostra Causa tirarà endavant, i el guariment també. No pas altrament, i nosaltres serem els responsables d'haver amagat aquesta preciosa veritat a la humanitat. Quina veritat? La veritat del seu caràcter. Per què la veritat del seu caràcter? No n'hi ha prou que li fornim al món la veritat de *Ciència i Salut*? No és pas el què diu la nostra Cap. Ha dit que capir la veritat del seu caràcter és un requisit pel guariment que farà tirar la Causa endavant, de fet, farà “més que res més per la Causa.”

Ens ha ensenyat ben clar que només guarir no és la resposta. Com podem fer més bo el ministeri guaridor de la Ciència Cristiana si no encarem i exterminem els dimonis de la indiferència i del bescantament del caràcter de la nostra estimada Cap, la qui ens féu a mans aquesta veritat? Nosaltres no podem.

Dir simplement que ens cal guarir més és només mitja veritat. Moltes de les obres més inspirades sobre la Sra. Eddy els hi han estat amagades als Científics Cristians per la seva mateixa església, mentre que altres fines, però perilloses falsies es promouen com els punts de vista “oficials.” Encara tenim temps de penedir-nos-en i esmenar aquest error, d'anul·lar aquest maldar del magnetisme animal.

Serà coneguda la nostra església pel fet d'acomplir la profecia de la Babilònia eclesiàstica -fent-se l'instrument de la resistència més gran envers la veritat guaridora que li ha estat fornida a la humanitat al nostre temps? El llibre de Daniel i l'Apocalipsi parlen d'aquesta “malícia espiritual als llocs de poder” en aquesta “fi dels temps.” Ens forneix l'oportunitat de rumiar quin serà el comentari que hom farà dels Científics Cristians si no esmenen aquesta actitud vers la seva Cap.

El Sr. Carpenter digué, “La Sra. Eddy donà la seva revelació al món amb les seves obres autoritzades. I amb la seva vida ens n'ensenyà la pràctica o demostració. La seva vida va lligada amb la seva revelació, puix la seva revelació no es pot capir del tot sense estudiar i capir la seva vida.” (500 Punts de Vetlla pels Estudiants Avançats de la Ciència Cristiana. 1942, pàg. 218)

Un cop la Sra. Eddy li va escriure a un estudiant:

“Agraeixo a Déu que Hi tinguis fe i un veritable sentit de qui jo sóc. Per què? Perquè en més d'un quart de segle no he vist mai ni un cas on aquesta fe i visió acurada no reeixissin, menant l'estudiant endavant, segur, fent-lo créixer i fornint-li prosperitat. Però sempre que aquestes condicions mentals s'han perdut, l'estudiant s'ha estavellat. Vaig ser jove (i encara en sóc), però no he vist mai un just, abandonat, ni el qui serva la veritat, malmenat.” (ibid.)

Aquesta transcripció que el Sr. Carpenter féu dels mots de la Sra. Eddy és la imatge emmirallada del què la nostra Cap ja ens ha dit a les cites suara esmentades. Hem de capir la seva veritable manifestació i el sentit espiritual que la seva vida i el seu caràcter representà per la humanitat, per a poder copsar i demostrar plenament la revelació que Déu li donà, -el Consolador promés- revelat al nostre llibre de text, *Ciència i Salut*.

La Dona i el Drac

La Sra. Eddy va predir la resistència de la seva pròpia església, que enfosquiria els seus ensenyaments i la seva identitat, -la identitat espiritual que Déu i la seva resta fidel, coneixen.

En un article escrit de la seva mà i que fóu trobat al seu llibre de notes, la Sra. Eddy, hi fa una profecia esgarrifosa del futur de la seva església. L'article es titula:

Catolicisme, Protestantisme, Ciència Cristiana, i diu

El Catolicisme hi té a la ment imatges barbàriques de crueltat, i les implementa. En lloc de lliberalitat i universalitat, és despotisme absolut. Faria abdicar JesuCrist a favor del Papa, i donaria ple poder a sa reverència de pecar ad libitum, i d'ensenyar-ne als altres.

El Protestantisme és susceptible de violar cada un dels Deu Manaments, i ensenyar-ne a altri; i després fent una crida al sobirà catòlic depositat, ser perdonat, i ser benvingut al cel emparant-se en la llei religiosa de l'equitat. Insolvent, incapaç de

ser un bon home, espera que Déu el justifiqui, puix Déu és bo i paga els deutes del pecat, i el pecador pot traspasar així sense càstig.

La Ciència Cristiana és susceptible de replegar tots els pecats de les altres dues religions, de manera clara i definida, deixant campar a l'ample els poders més greus, exagerats i allerats del mal.

Cada religió, definida amb les seves pròpies paraules, és bona; però del tot falsa i malejada pel món, la carn i el diable, -l'error trinitari, que s'oposa a la trinitat de la Vida, la Veritat i l'Amor-, a l'hora d'interpretar-les.

La dona ha abocat dins d'aquestes tres mesures d'iniquitat, el llevat que les fa fermentar. I puix són inherents a la ment mortal, es revengen del seu destructor. Quina vergonya la comèdia de la seva amistat, del seu agraïment, de la seva honestat, de la seva virtut, i sobretot de la seva humanitat envers aquesta dona. Hi ha cap cor humà que se l'estimi? No! Tot és una comèdia. La ment carnal l'odia, i en deserta, en diu mentides, li furta tot el què pot, se'n befa, la traeix, la clava a la creu i l'escup, dient-li, “Baixa de la creu.” Després es juga a daus la seva túnica sense costures que no té ni una engruna de les tres religions interpretades per aquest trio d'errors. Fent-ne parracs, agafa la glòria pelada i es guarneix amb jaqueta d'arlequí. Cap d'aquestes religions tan malamenades és la Roca on el Crist, la Veritat, hi basteix l'església que les portalades de l'infern no poden vèncer. I la darrera és l'anomenada final; la que li fa la guerra constant a la dona.

Un exemple del què la Sra. Eddy ens va posar a l'aguait seria el vídeo de la seva vida produït per l'església de Boston. Aquest vídeo és un travestit, farcit d'imatges de mort i del bescantament més fi i subliminal que s'ha fet del caràcter pur de la nostra Cap, humanitzant la seva vida i els seus acompliments, tal com s'ha fet a la biografia que l'església promou. L'única gràcia salvadora és que aquest vídeo ja no es promou a les Sales de Lectura de la Ciència Cristiana. (Per treure-li la careta al film, aneu a l'article, *An Analysis of the film: Mary Baker Eddy. A Heart in Protest*. TGF)

Un altre vídeo maldient, *The soul of a Woman*, de les Twentieth Biographers Series, és gairebé tan dolent. Hom es pregunta astorat quan s'acabarà aquest atac a la Sra. Eddy.

Si voleu un vídeo ben fet, mireu la producció feta pel Longyear Museum, titulat "*Mary Baker Eddy: The Concord Years.*"

Intel.lectualisme versus Espiritualitat

La Sra. Eddy, al seu temps, se les va haver d'heure d'allò més amb la "intel.lectualitat," i ara també ens les havem amb l' "intel.lectualisme." Joseph Mann, un estudiant estimat de la Sra. Eddy, ha preservat l'essència d'alguns d'aquests processos legals, que encara avui enfosqueixen la comprensió adient de "la dona" i posen pals a les rodes al procés guaridor de la nostra Causa. "Intel.lectuals raonables" és el terme que Joseph Mann emprava per a definir aquests oponents de la Sra. Eddy que amb el seu concepte humà (intel.ligència a la matèria) feien resistència al veritable sentit espiritual de la Sra. Eddy, el sentit just que cal per a veure-la com Déu la veu. Aquest sentit espiritual que es basa en l'agraïment i la reverència vers la Sra Eddy és essencial per a reeixir a l'hora de guarir, i pel creixement de la nostra església.

No us cregueu el què us dic tocant a aquest punt. Adoneu-vos-en vosaltres mateixos. Estudieu el que la Sra. Eddy ha dit i ha escrit. Llegiu el què els seus estudiants lleials -alguns dels guaridors més bons- sabien i deien de la Sra. Eddy als periòdics i a la seva correspondència. Hi és tot pels qui tenen "ulls per veure-hi."

A les seves *Reminiscències* de la Sra. Eddy, el Sr. Mann hi diu, "Vaig veure al començament com n'era de ximple i fútil dir-li a la Sra. Eddy quelcom que semblés raonable ... A prop seu, el meu cor només podia ser honest." El Sr. Mann explica la seva experiència quan era estudiant de la Sra. Eddy. Pel què fa als "facciosos" del seu dia, parlà del seu "amor propi i intel.lectualisme que tenien per superiors a l'espiritualitat de la Sra. Eddy." (*Reminiscències de la Sra. Mary Baker Eddy*, Joseph Mann, pàg. 70)

Les heu vist mai aquestes *Reminiscències* del Sr. Mann? O les seves classes del 1923? Per què no? Per què els Científics Cristians no tenen accés a aquesta documentació invaluable pel què fa a la nostra Cap? Per què aquests

afinats i intuïtius documents s'han amagat? Enrecordeu-vos-en de l'advertiment de la nostra Cap, “L'enemic mira d'amagar-li al món (la veritable claror i vida de la Sra. Eddy) més que res més.” Memòries i reminiscències d'en John Salchow, de l'Henrietta Chanfrau, d'en Joseph Mann, per esmentar-ne només uns quants, se'ls hi han amagat als Científics Cristians. L'única manera de veure aquesta informació és viatjar fins a Boston, demanar permís per a llegir el document concret dels Arxius, i fins i tot així, pot ser que no l'arribeu a veure, o si el podeu arribar a llegir, no en pugueu fer cap nota. Per què s'amaguen aquestes obres plenes de lliçons meravelloses de tant valor espiritual?

I tanmateix la nostra església promou tant a l'ample com pot interpretacions humanístiques dels qui no van conèixer mai la nostra Cap, i que certament no han demostrat capir la Ciència Cristiana com els qui van treballar a la seva vinya. Per què? Quin n'és el propòsit, tret del d'enfosquir encara més “la veritable llum i la veritable vida” de la Sra. Eddy?

Tothom es pot adonar que les paraules del Sr. Mann acusen directament l'església de no estar prou a l'aguait i de permetre que l'intel.lectualisme amari la literatura “oficialment autoritzada.”

Aquesta acceptació de l'escolasticisme intel.lectual en detriment d'una estimació espiritual adient de la nostra Cap és avui la posició “oficial” de l'església tocant a la Sra. Eddy.

Aquestes són les raons que expliquen perquè l'església no ha permès, ni permetrà que aquestes obres siguin a l'abast dels científics Cristians. Quines altres obres dels primers fidels estudiants que bescantarien la fal.làcia de polítiques passades tocant a la imatge de la Sra. Eddy fornida als Científica Cristians i al públic en general, queden per descobrir? Només Déu ho sap.

Fins i tot els sis punts que hi ha a l'opuscle, “El lloc de la Sra. Eddy,” han estat refutats per l'església en articles publicats al *Christian Science Sentinel* i al *Christian Science Journal* els darrers vint-i-cinc anys. El contingut d'aquest opuscle (tornat a publicar per l'Aequus Institut, i ara només a l'abast de fonts independents fora de l'església, enclent-hi Healing Unlimited), és la visió que la Sra. Eddy tenia de si mateixa pel què fa a l'acompliment de la profecia Bíblica. Si en voleu una còpia, si us plau, escriviu-nos, us n'enviarem una de franc.

Si hom condona i accepta aquesta creença errònia pel què fa a la nostra Cap, que n'hem de dir? Si hom sap que l'error s'ha de destapar si es vol destruir, per què s'amaga? “La covardia és egoïsme.” *Miscellaneous Writings* pàgina 211:21)

Si hi ha algú a la nostra església que avui menyspreï el caràcter del Sr. Mann, la seva claredat i fidelitat a la Causa, tenim les paraules de la Sra. Eddy parlant d'aquest lleial estudiant, “La saviesa que Déu ens dóna ve de la deu original.” La Sra. Eddy digué d'en Joseph Mann, “No he llegit mai un article de cap estudiant més original que aquest.” (fent esment de l'article “L'Amor diví sempre ha sadollat i sempre sadollarà tot el qui li cal a l'home,” al *Christian Science Journal*, de l'Abril del 1903, pàgina 18-20)

Molts encara se'n recorden dels comentaris que la Sra. Eddy li féu al Sr. Mann a la seva classe. Potser un dels guariments més remarcables de la història de la Ciència Cristiana fóu el d'en Joseph Mann, que es va refer d'un accident aparentment fatal, un tret al cor. El Sr. Mann va experimentar el que avui s'anomena “una experiència propera a la mort.” La Sra. Eddy s'adonà que aquesta pregona experiència l'havia acostat més que cap altre estudiant a la seva “idea de la resurrecció.” De l'experiència d'en Joseph Mann la Sra. Eddy en remarcà, “Has tingut una meravellosa experiència; vas ser foragitat violentment del cos. No hi tornis.” (pàgina 55, *Reminiscències de la Sra. M. B. Eddy*)

El Mal que fa l'Intel.lectualisme

Tenir a l'abast, promoure, i vendre obres que intel.lectualment humanitzen tots els aspectes de la vida de la Sra. Eddy, ens serveix per a fer una veritable valoració de la vida, de la missió i del caràcter de la nostra estimada Cap? De cap manera. Com us penseu que afecta el guariment, sabent ara el què n'ha dit la nostra Cap? Tanmateix els intel.lectuals es pensen que tenen la darrera paraula al reialme de l'autoritat escolàstica tocant a la vida de la Sra. Eddy. **Els intel.lectuals i la nostra església no s'adonen que el requisit és la humilitat, l'agraïment i l'amor basat en un sentit espiritual, no pas en el coneixement material.** Valorar, traduir i explicar de manera adient, ni que sigui tocant al detall més ínfim, l'impacte del seu gran caràcter i carrera, s'ha de fer des del punt de vista inspirat de l'Amor, l'agraïment, la humilitat, i la voluntat pregona d'obeir humilment la missatgera de Déu.

En Gilbert Carpenter gaudia d'aquest sentit preciós de la nostra Cap. I això el féu bo de preservar per la humanitat les intuïcions més remarcables de la incomparable missió de la Sra. Eddy. Tanmateix l'església ha fet tot el què ha pogut per amagar la seva obra, amb la pretensió que les seves obres són una interpretació de naturalesa personal. És bo de saber que els Carpenter han preservat més que cap altre entitat, descripcions literals meravelloses dels primers treballadors. Aquestes narracions il.luminen d'una manera clara la substància espiritual de la carrera terrena de la nostra Cap en establir la Causa de la Ciència Cristiana.

Les intuïcions del Sr. Carpenter tocant a les accions de la Sra. Eddy, són expressades des d'un punt de vista d'estimació, d'obediència a la seva obra, i amb una clara intuïció metafísica que no té punt de comparació amb les biografies de la Sra. Eddy escrites per autors contemporanis de la nostra església.

De què serveixen aquestes biografies humanitzadores contemporànies que la nostra església promou i posa a l'abast, tret de fer minvar la comprensió espiritual de la vida i la missió de la nostra Cap? Hom pot entendre que el món secular produeixi aquesta mena d'obres, però de la nostra església n'espera un raser més alt, un raser espiritual, a l'hora de fer qualsevol mena de publicació tocant a la nostra Cap. Fer aquestes descripcions gens adients de la vida, les accions, el caràcter i la missió de la Sra. Eddy, conculcant-ne el raser espiritual, no és altra cosa que revisionisme històric -suggestió hipnòtica- repetint l'error prou cops fins que tothom se'l cregui. Quan una mentida es repeteix prou hom s'arriba a creure que és veritat, sobretot quan l'engorroniment i la ignorància regnen.

Hom sap que la Sra. Eddy deia, i jo hi afegeixo, emfàticament, “La meva història és una història santa!” Aquesta era la resposta a les mentides que els peridistes de la premsa “grogga” del seu temps escampaven. Però avui, la Sra. Eddy no hi és per a poder-se defensar de la mateixa manera.

“Avui el perill més gran al Camp de la Ciència Cristiana ... és la ignorància de la diferència entre l'intel.lectualisme i l'espiritualitat que el món pateix. La plausibilitat de l'intel.lectualisme fa contesa amb el Principi de l'Espiritualitat, i els ignorants i poc instruïts són atrets per l'intel.lectualisme, que troben més enlluernador, perquè l'espiritualitat no és tan fatxenda

L'intellectualisme contrafà la intel·ligència, igual que la ment mortal contrafà la Ment divina.” (Joseph Mann. Class Instruction 1923)

N'espigolaríem res espiritual d'una obra que expliqués tots els aspectes humans de la vida del nostre Mestre -que era un fuster, per exemple, o que el pintés esdevenint “emocional” i fuetejant i fent fora aquesta pobre gent del temple? És clar que no. Tanmateix, així és com se'ns descriu la Sra. Eddy als tres volums de la biografia que la seva església fa més de 25 anys que promou. **Molts dels seus primers estudiants van capir com n'era de cabdal reconèixer el sentit espiritual de la seva vida, de la seva missió i del seu caràcter.** Tanmateix, molts d'aquests individus han estat menyspreats sense contemplacions a la biografia que promou l'església. El tractament que la nostra església ha fet d'en Gilbert Carpenter és un bon exemple d'aquesta implacable pràctica.

Aquesta estimació errònia de la nostra Cap, acceptada i transmesa pels mestres als seus estudiants, i pels practicants als seus pacients, ha contribuït a la gran minva del ministeri guaridor de la Ciència Cristiana. Deixa de banda la veritat espiritual de la vida i del caràcter de la nostra Cap i ens entabana amb un recital de fets històrics narrats des del punt de vista del sentit material i de l'intellectualisme, no pas del pensament inspirat.

La narració i l'autoritat espiritual no s'hauria de subordinar mai a la interpretació humanística ni a l'escolàstica intel·lectual, -la simple narració de la història material i mortal. D'aquest punt de vista la nostra Cap n'ha dit, “És bo de saber, estimat lector, que la nostra història material i mortal és només la narració de somnis, no pas de l'existència real de l'home, i el somni no hi té lloc a la Ciència de l'ésser.” (*Retrospection and Introspection*, pàgina 21:13-15)

El Sr. Mann, ens diu, “Acceptar la revelació sense capir-la només enforteix la creença humana i desenvolupa el poder de voluntat.” “Els innovadors o intel·lectuals accepten la lletra revelada de la Ciència Cristiana i l'arrossegueu al voltant del món per a fer-se-la venir bé No pots bescanviar l'espiritualitat per l'intellectualisme i demostrar la Ciència Cristiana.” El Sr. Mann també va parlar d' “estudiants que es van enlairar per sobre de la Sra. Eddy amb ales intel·lectuals ...” i “... la van fer patir sota seu.”

Puix que a la Sra. Eddy li agradava d'esmentar Shakespeare, hi ha una lliçó que hem d'aprendre de l'obra del Bard, *Mesura per Mesura* (segon acte, segona part de la quarta escena, on l'antagonista, Angelo, un diputat pietós, perora amb Isabella, la germana d'en Claudio).

Molts dels qui han llegit l'obra del qui escriu, “*Heu d'aprendre a estimar-me més,*” saben els perills que van de bracet de l'intel.lectualisme i com ajorna el creixement espiritual. (Aquesta obra es pot trobar a Healing Unlimited.)

L'Autoritat Divina

La Ciència Cristiana no és un culte. Tanmateix si hom refusa l'autoritat divina que recolza la seva tasca guaridora, en refusar el coneixement adient de la qui ens va fer a mans aquesta revelació divina, no serà coneguda històricament com un culte? No reconèixer la predestinació divina de Jesús aigualeix l'exemple pràctic que demostrà la llei divina a la seva vida diària. Jesús ens va ensenyar qui i què som, tal com la nostra Cap ha fet amb la seva vida i les seves obres. **Però Jesús no va treballar quaranta anys revelant a la humanitat la Totalitat de Déu i el no res de l'error.** Com ha dit la nostra Cap, “Mai més un mortal es tornarà a beure la meva copa.”

La Sra. Eddy no va gaudir dels beneficis d'un naixement virginal, però acomplí “les obres encara més grans” que va profetitzar el nostre Mestre. Penseu-hi! Us n'adoneu de com n'és de cabdal? Hi ha més de tres centes descripcions documentades de la seva tasca guaridora, i això sense tenir accés als arxius de l'església! (7) Imagineu-vos quin munt de narracions inspiradores de la vida divinament predestinada de la nostra Cap es revelaran quan aquestes històries precioses vegin la llum del dia.

La Ment Mortal, Sempre una Entabanadora

La Sra. Eddy va reconèixer que la naturalesa de la ment mortal era del tot hipnòtica, mesmerisme deceptiu. Va reconèixer que el què veiem com matèria amb els sentits físics apunta vers la realitat, el fet espiritual present; és la ment mortal la que presenta la imatge contrafeta. Sabia, com ara sabem, que no som pobres mortals mesmeritzats i patidors que algun dia esdevindrem més espirituals i ens veurem com Déu ens veu. **Sabia, com**

hem de saber nosaltres, que som expressions senceres, perfectes, divines, de l'Esperit, la Ment, ara mateix, i que no ens manca res. Existim ara, des del punt de la perfecció present, amb la nostra individualitat intacta.

La Inspiració, Indispensable

La clara visió de la nostra Cap que **l'home és del tot espiritual** fóu el tema de la seva tasca vital. Avui encara, hi ha els qui diuen que les afirmacions fetes a les seves primeres edicions de *Ciència i Salut*, sobretot la primera edició, no s'avenen, fins i tot són contradictòries, amb les afirmacions fetes a la seva darrera edició. Darrerament, corre la brama desenraonada que la primera edició de *Ciència i Salut* -el "volum preciós"- és "literatura inexacta"! Això il·lustra gràficament la ignorància que de la Veritat en té la ment mortal.

Aquestes conclusions fetes des del punt de vista del sentit material farien semblar que la mentida sigui veritat. Però el Científic Cristià que està a l'aguait hi veu des del cimall de la inspiració i del sentit espiritual, des del punt de vista de la perfecció ara i aquí, i afirmacions que semblaven contradictòries s'avenen. La Veritat és sempre la Veritat.

Sovint la Sra. Eddy feia declaracions als estudiants que adreçaven la necessitat humana del moment. Altres cops, quan copsava que al pensament de l'estudiant hi havia el sòl adient per a què les afirmacions absolutes de la Veritat hi germinessin, s'aventurava a enlairar els seus estudiants a l'alçada de seva demostració. A voltes aquest maldar era recompensat amb una demostració més enlairada de l'estudiant. Altres cops, l'estudiant no era bo de copsar el que la nostra Cap li mirava d'ensenyar, i la lliçó quedava en no res. Un exemple ben clar és la història que es narra tot seguit del Sr. Adam Dickey mentre treballava a la llar de la nostra estimada Cap a "Pleasant View."

"Un dia la Sra. Eddy va tocar la mà del Sr. Dickey amb el seu dit i li preguntà, Què és això? Ell replicà, "Matèria." La Sra. Eddy li digué, "No, és Esperit." Un altre cop se'l va mirar i li digué, "Ets Esperit." Ell li replicà, "No Mare, sóc espiritual." Ella li digué de manera emfàtica, "Ets Esperit." I ell li contestà, "Mare, no ho veig." La Sra. Eddy li repetí per tercer cop, "Ets Esperit," però ell tornà a dir que no ho podia veure. Quan anava cap a la seva cambra trobà la Laura Sargeant i li explicà la conversa amb la Sra. Eddy, i la Laura digué,

“Oh, Senyor Dickey, per què li heu dit això? La Mare mirava de fer-vos a mans el seu ensenyament més alt.” (op.cit, DCC, pàgina 252-253)

La Nostra Cap sempre Impartia Lliçons

De ben segur la nostra Cap no era panteista. No volia pas dir que la matèria era esperit. Ans mirava d'imprimir sobre el sentit espiritual del Sr. Dickey el fet present de la seva existència, -que just allà on semblava que hi hagués la matèria, hi havia i hi ha l'Esperit. Mirava d'impartir-li al Sr. Dickey que **allò que la matèria percep com matèria, de fet, és Esperit**, i assenyala la realitat. Els sentits físics només comuniquen el testimoni contrafet de la ment mortal, que és una mentidera des del principi. La Laura Sargeant ho va capir ben clar al comentari que li féu a l'Adam Dickey. Avui molts intel.lectuals a dins i a fora de la nostra església refuten la comprensió de la Laura Sargeant i l'ensenyament més enlairat de la nostra Cap, i encalquen els qui l'han entés. Tanmateix, capir aquest punt cabdal, farà molt per a què la tasca guaridora sigui més efectiva i ràpida.

La nostra Cap sovint feia afirmacions metafísiques de dues menes, tal com s'ha dit abans; de vegades feia afirmacions absolutes de la Veritat des del punt de vista de la Ciència divina. Altres cops veia que les afirmacions Científiques Cristianes, que s'adeien més amb la necessitat humana, adreçaven la circumstància de manera més pràctica, i tocaven més directament la ment del pacient o de l'estudiant. Tanmateix, la Sra. Eddy no li reconegué mai ni una engruna de credibilitat al fals testimoni del sentit material. Nosaltres hem de fer igual. **Hem de veure que som Esperit, amb la mateixa Ment que tenia JesuCrist, l'única Ment. Només hi ha un “Jo”**

La Sra. Eddy va demostrar capir el “Jo” més bé que ningú des del temps de JesuCrist, i d'una manera que el pensament humà podia copsar. Un exemple preciós és el del seu estudiant, el judge Ewing, que aleshores era un conferenciant de la Ciència Cristiana.

La Sra. Eddy va enviar el jutge Ewing a fer una gira de conferències arreu del món. El títol de la conferència era “La Ciència Cristiana: la religió de JesuCrist.” Quan va tornar el cridaren a fer la conferència a Lynn, Mass. Era una nit oratjosa i quan era a dalt de l'escenari va notar que l'audiència li era antagonista, sens dubte, en gran part simpatitzants de la gran i activa

associació d'Espiritistes de Lynn, que s'oposaven radicalment a la Ciència Cristiana. Li va semblar que era predre el temps fer la seva conferència amb aquella audiència; i doncs, amb la seva manera de posar-se la gent a la butxaca, el Jutge Ewin va decidir que l'únic que podia fer era acostar-s'hi. Va baixar de l'escenari i es posà davant mateix de l'audiència. Els hi va començar a parlar de Lynn, assegurant-los-hi que pel què havia vist als seus viatges, la seva ciutat era ben coneguda arreu del món mercès a les boniques sabates que exportava. Després d'esplaiar-s'hi una estona, els hi digué el perquè la ciutat de Lynn viuria per sempre al cor i a la ment dels homes -era el lloc on la Sra. Eddy hi havia escrit *Ciència i Salut*. Aleshores deixant parlar l'Esperit, els hi explicà amb un lleguatge colpidor i dolç el maldar, les privacions i els mals de cap que havia patit la Sra. Eddy en escriure el llibre, i emfatitzà que fóu el seu gran amor per la humanitat el que li forní el coratge d'aguantar i vèncer tot el què va haver d'encarar. Arribats a aquest punt no hi havia ni un ull que no estés anegat de llàgrimes; i sabé així que l'oposició s'havia esbotzat i podia fer la seva conferència de la Ciència Cristiana. Va pujar a l'escenari i començà.

L'endemà va agafar el primer tren cap a Concord, N.H, on s'havia de trobar amb la Sra. Eddy. En pic el veié la Sra. Eddy li agrai tot el que n'havia dit la nit abans i li assegurà que era del tot veritat. Va repetir cites senceres que el Jutge havia dit, i el Sr. Ewin es trencava el cap preguntat-se d'on ho havia tret, perquè ell mateix havia vingut amb el tren que portava els diaris, i doncs, encara no n'havia pogut llegir els reportatges (i no hi havia telèfon aleshores). Com podia repetir les seves afirmacions amb les seves pròpies paraules? Finalment li esbotzà “Com sap el què vaig dir?” I la Sra. Eddy replicà, “I si et digués que et vaig sentir?” (op. Cit., DDC, pàgina 253-254)

Pel què fa a aquesta narració, el Sr. Richard Oakes ens diu al seu llibre, *Mary Baker Eddy, Six Years of Revelation*, (pàgina 526): “Quan li preguntà com sabia el què havia dit, ella li replicà, 'I si et dic que et vaig sentir?' -o sigui, et faig memòria que el 'Jo' és aquí i a tot arreu?” Per adonar-nos de qui i què és la nostra Cap hem d'estudiar el seu llibre de text i la Bíblia amb cura. Què és aquest “Jo” de qui ens parla? El capítol “Glossari” de *Ciència i Salut* ens revela gran part de la resposta quan esbrinem a fons les seves definicions del “Jo,” la “Ment,” el “Regne de Déu,” l' “Home,” i “Jo sóc,” per esmentar-ne unes quantes.

La nostra Cap va veure ben clar que “Jo sóc” és la Ment, que no podia ser

separada de Déu més que un raig de llum pot ser separat del sol. És d'aquesta manera que era i és Ment. D'aquesta manera, ella i nosaltres, individualment, acomplim l'afirmació feta a *Ciència i Salut*, pàgina 101:31, "Déu és la Ment individual." Tanmateix això no vol dir que Déu faci estada en l'home, ni, com el testimoni del limitat sentit personal argumenta, el resultat en sigui un Déu antropomòrfic, i un home panteista. Ni vol dir que l'home quedi rebegut dins d'un vast cosmos de "divinitat." La ignorància i l'intel.lectualisme -la mentalitat material- sovint disfressats d'algun "isme," com es fa palès en diverses branques del misticisme oriental, el Budisme, la teosofia, l'espiritualisme de la New Age ..., perpetuen aquesta falsa creença.

Només el sentit espiritual desplega dins del pensament receptiu aquesta veritat de qui som tal com la revela la vida i l'obra de la nostra Cap. La Laura Sargeant la va veure. L'Adam Dickey, no. Na Martha Wilcox, l'Henrieta Chanfrau, n'Ira Knapp, l'Adelaide Still i molts dels primers estudiants van reconèixer aquest fet cabdal de **la nostra divinitat actual** revelada i ensenyada per la nostra Cap. Més cap ací l'Helen Wrigth ha revelat ben clar el pregon impacte d'aquesta veritat sublim al nostre progrés a l'hora de guarir i créixer a l'Esperit.

Amics, aquest adient reconeixement i estimació de la nostra benvolguda Cap no té res a veure amb la deïficació o l'adoració personal. Aquesta mentida és simplement una altre parany del magnetisme animal per escanyar el guariment i el creixement de la nostra església, i amagar el lloc divinament decretat i establert de la Sra. Eddy.

A la primeria de l'era de Xicago, el guariment quedà estroncat de cop. Era del tot inusual perquè fins aleshores Xicago havia estat el lloc on es feien més i més bons guariments. Els guaridors més bons, encloent-hi els qui havien estudiat amb la Sra. Eddy no podien guarir. La situació es féu tan alarmant que s'envià una delegació a veure la Sra. Eddy per a dir-li què passava. Amb paciència va escoltar les seves explicacions i quan van haver acabat d'exposar les seves misèries els hi va dir, "Haureu d'aprendre a estimar-me més." No va dir res més i marxà de la cambra. Van tornar a Xicago i els hi van fer saber als Científics Cristians els missatge de la Sra. Eddy. Se'l van posar al cor, i la tasca de guariment tornà a reeixir. (*Loving our Leader*, Paul.R.Smillie)

Què s'ha de Fer? Qui ho Farà?

Què és doncs, el què ens farà bons de guarir amb certesa i ràpidament i farà créixer i prosperar la nostra església? La Sra. Eddy ens n'ha donat la resposta. Escoltarem? O anirem fent servir aquesta preciosa Ciència per a bastir els nostres magatzems de plaer a la matèria? Ens amoïna com la seva pròpia església tracta la Sra. Eddy? Estarem a l'aguait i ens plantarem davant del maldar de la malícia que vol furta-li a la nostra Cap el lloc que li correspon dins la seva església? Hem de sospesar les conseqüències si no recolzem activament el seu estatus inspirat i la seva missió. Som "... a la fi dels temps ...," profeticament parlant. Resta una mica de temps preciós per a posar remei al mal que s'ha fet dècades seguides, i **només en calen uns quants que romanguin drets, i "havent-ho fet tot" romanguin drets.** L'engorroniment pel què fa a aquest tema de la nostra estimada Causa és covardia. Hi podem pot posar remei a la ignorància. L'engorroniment s'ha de fer fora.

Saber la veritat pel què fa a aquest punt cabdal i no fer-hi res és la "malícia espiritual als llocs de poder," de què parlen les Escriptures. Com podem, havent rebut els beneïts beneficis d'aquesta increïble veritat guaridora, no vessar d'agraïment per la dona estimada que ho féu possible? No es pot entendre.

No hi ha zones grises. O activament recolzem el concepte adient de la Sra. Eddy i amb coratge plantem cara als atacs que se li fan, o per defecte, aquests atacs esdevindran els agents engorronidors del mesmerisme que refusa fer costat a la seva Cap, fer costat a la qui va treballar més de quaranta anys per a fer-nos a mans aquesta Veritat preciosa. El reeiximent de la nostra Causa i de la nostra tasca guaridora depèn de com contestem aquesta pregunta. Què fareu?

Si a la nostra consciència i a la nostra església hi portem els delmes de l'agraïment, l'obediència, la humilitat, la reverència i l'estimació, hi abocaran tantes benediccions que faran sobreeixir de prosperitat la nostra Causa i la nostra tasca guaridora.

(1) Les cites són del Curs de Divinitat i Col·lectànea General d'en Richard Oakes, pàgina 107-112.

(2) El Jutge Hanna va ocupar més posicions de confiança a l'església de la

Ciència Cristiana que cap altre estudiant. La Sra. Eddy es refiava del seu equilibri espiritual i del seu seny per a fer moltes de les tasques més difícils. És cabdal que el Jutge Hanna fóu qui va escriure la Visió d'Isaïes, la inspirada narració de l'acompliment de la profecia d'Isaïes del segon adveniment del Crist al capítol 54. La Sra. Eddy lloà aquest article i va voler que fos l'article principal del Christian Science Journal. Això no va poder ser, perquè la publicació hauria coincidit amb el començament del cas Woodbury, que com sabem se centrà en aquest tema de la Sra. Eddy acomplint la profecia Bíblica com la dona que Déu coronà al llibre de la Revelació (Apocalipsi 12). Llegiu “Heu d'aprendre a estimar-me més” d'en David Keyston, pàgines 49-58) La seva saviesa s'imposà: “La cosa bona feta al mal moment ja no és bona.”

(3) No calia esmentar-la perquè els seus estudiants se l'estimaven i la reverenciaven de manera natural. Avui n'hi ha molts que han d'aprendre aquest agraïment essencial, allò que avui més ens cal. Dècades seguides de mala informació i desinformació han alienat els seguidors de la Sra. Eddy de la seva Cap, amb litúrgies humanitzadores i atacs públics que no han estat adreçats de manera adient pels oficials de l'església.

(4) Imagineu-vos un moment l'agraïment, la reverència i l'amor nascuts del cor que aquest fidel treballador sentia per la seva Cap, -aquest dona preciosa que va treballar més de quaranta anys per a fer-nos a mans aquest regal increïble de Déu que espargeix tota la boirina de la materialitat- i que li féu anomenar-la “Mare.” Hi heu pensat mai en la vostra Cap d'aquesta manera? I si no, per què? Amics, això no és deïficació, altrament la Sra. Eddy hauria blasmat el Jutge Hanna i tots els altres. La Sra. Eddy va confirmar els seus comentaris espiritualment inspirats. Avui se'ns diu que això és adoració de la personalitat.

(5) A *We knew Mary Baker Eddy*, volum 2, pàgina 54 hi trobem aquesta frase, “... es torcen del camí...;” però a l'original és tal com hem transcrit, van “... avall.”

(6) Aquestes cites foren preservades pel Sr. Gilbert C. Carpenter, CBS, un secretari de la Sra. Eddy. Al final de la seva estada a Pleasant View, la Sra. Eddy li digué al Sr. Carpenter, “Gilbert, és com si em prenguessin el cor, veure't marxar. Tots aquests anys aquí no has fet ni una sola ofensa moral.” La Sra. Eddy sabia quines eren les qualificacions morals d'aquest treballador

fidel. Tanmateix els darrers oficials de l'església, han apilat indignitats i han bescantat aquest excel.lent caràcter. N'han dit mentides, i maldant per enterrar tot el que ell i el seu fill van preservar de la seva Cap i dels primers treballadors, van prometre que publicarien tot el material quan hagués estat transferit a l'església en disoldre's la fundació Carpenter. Cap Científic Cristià no ha vist mai aquesta informació que l'església va prometre. Per sort, els Carpenter sàviament li donaren a en Richard Oakes una còpia de tota aquesta informació meravellosa per a què el despotisme eclesiàstic no la fes fonedissa dins dels seus arxius. Lloança a Déu per la seva precència!

(7) Aneu al llibre *The Healer, the Healing Work of Mary Baker Eddy* d'en David. L. Keyston. Healing Unlimited.